

- II'. Περὶ τῶν ἐν Γάζῃ μαρτυρησάντων, Εὔσεβίου, Νεστάθου, καὶ Ζήνωνο; τῶν ἀδελφῶν· καὶ περὶ τοῦ ἀγίου Πλατίωνος τοῦ θαυματουργοῦ. 460.
- III'. Περὶ τῶν ἐν Φοινίκῃ καὶ Ἐλισσοπόλει καὶ Σμύρνῃ γεγενημένων δεινῶν· καὶ περὶ Αἰμιλιανοῦ καὶ Δωροθέου καὶ Δομεστιανοῦ· καὶ περὶ Μάρκου τοῦ Ἀρεθουσίων ἐπισκόπου. 464.
- IV'. Περὶ τῶν ἐν Φρυγίᾳ Θεοδούλου καὶ Τατιανοῦ· καὶ περὶ τῶν ἐν Γαλατίᾳ τῆς Ἀγκύρας μαρτυρησάντων, Βουσιρίδος, καὶ Βασιλείου, καὶ Εὐψύχιου τοῦ ἐν Καππαδοκίᾳ. 468.
- V'. Περὶ τοῦ ἀγίου Ἀρτεμίου· καὶ τῶν ἀγίων Μανουὴλ, Σαββᾶ, καὶ Ἰσμαήλ, καὶ τῆς ὁσίας Πουπλίας τῆς Παρθένου. 472.
- VI'. Οπως ὁ ἀποστάτης τὰ ἀπ' ἀγορᾶς ὅντα μιαίνειν προσέταττε· καὶ περὶ τοῦ ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος· καὶ περὶ τῶν ἀγίων μαρτύρων Ἰουδεντίνου καὶ Μαξιμίνου. 473.
- VII'. Περὶ τῶν λειψάνων τῶν ἀγίων προφητῶν Ἱελιτσαίου καὶ ἴωσσον τοῦ Ηροδότου καὶ Βαπτιστοῦ. 476.
- VIII'. Περὶ Λουκίρεφος καὶ Εὔσεβίου· καὶ περὶ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ γενομένων διὰ Μελέτιον καὶ Παυλίνον. Καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συνόδου, ἣτις δὴ ἐμούσιον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύμα ἔθελογησεν, ἡγουμένου Ἀθανασίου. 477.
- IX'. Όσα καὶ οὗτις καὶ ὑποστάσεως ἡ τοιαύτη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπορθαντικῶς ἐδογμάτισε σύνοδος. 480.
- X'. Ἐκ τοῦ περὶ τῆς φυγῆς ἐπιγραφομένου λόγου Ἀθανασίου, οἷα ἐκεῖ διεξέρχεται. 481.
- XI'. Ως ἐπὶ τῆς Ἀντιόχου τηνικάδε τρεῖς ἡσαν ἐπίσκοποι, Μελέτιος, Παυλίνος, καὶ Εὐζέβιος· καὶ ὡς Λουκίρεφ δι' Εὔσεβιον λυπηθεὶς, ἰδιας αἰρέσεως καθίσταται ἀρχηγός. Εὔσεβιος δὲ ἐν Βρεκέλλων, καὶ Ἰλάριος ὁ Ηεκτάρων ἐν Ἐσπερίᾳ γενόμενοι, Ἐλλυριοῖς, Γάλλοις τε καὶ Ἰταλοῖς, Ρωμαίων τε καὶ Ελλήνων γλωσσῇ τὰ ὑγιῆ τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως κατιγγελλον δόγματα. 488.
- XII'. Περὶ τῶν Μικεδονιανῶν, ὡς τηνικαῦτα τὴν ἀσέβειαν ἐπιρρήσιάζοντο, τέ τε ἐφρόνουν· καὶ τίνα πρὶς τοὺς αἰτιωμένους ἐποιοῦντο ἀπόλογον. 489.
- XIII'. Περὶ τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου ὡς πρὸς τοῦ ἀποστάτου ζητούμενος, τέχνη θαυματοῦ φυγῆς ἔρχετο. 492.
- XIV'. Ως αὖθις σφραδρότερον συνεκρότει τὸν Τελληνισμόν· καὶ περὶ Ἐλευσίου τοῦ Κυζίκου, καὶ Τίτου τοῦ Βόσπρου· καὶ περὶ Μάρι τοῦ ἐπισκόπου Χαλκηδόνος. 493.
- XV'. Οτι τέχνη κρατύνων τὰ Ελλήνων ὁ Ιουλιανός, τὰ τῆς ἡμετέρχς ἴδιωματα πολιτείας μετεγειρίζετο ἐν τοῖς εἰδωλείοις. 497.
- XVI'. Επιστολὴ Ιουλιανοῦ Ἀρσακίῳ ἀρχιερεῖ Γαλατίας, ὃστε ἐπίσης ἡμῖν πολιτεύεσθαι. 500.
- XVII'. Όσα κατὰ τῆς ἡμῶν εὐσεβείας ὁ ἀσεβὴς ἐπραττε, καὶ ὡς δόλῳ θύειν τὸν στρατὸν παρεσκευάζει, γρυπὸν διανέμων αὐτοῖς. 501.
- XVIII'. Περὶ τῶν καθ' ἡμῶν νομοθεσιῶν αὐτοῦ· καὶ ὡς χρήματα συλλέγειν ἔρχετο. 505.
- XIX'. Οτι πρὸς τοὺς ἀλλοις ὁ ἀποστάτης καὶ τῆς Ελληνικῆς παιδείας νόμῳ ἀπειργε Χριστιανούς· καὶ ὅπως Γρηγόριος ὁ μέγας, καὶ οἱ ἐκ Σύρων Απολλινάριοι, τὰς θείας Γραφὰς παντοῖοις μέτροις καλλύναντες, τῷ ἐκείνου σκοπῷ ἀντετάξαντο. 509.
- XX'. Περὶ τῆς Ελληνικῆς παιδείας, ὅτι γρήσιμος καὶ ἡμῖν, εὐσεβεῖν ἔθέλουσι· καὶ ὡς γρεῶν ταύτην μετέρχεσθαι. 512.
- XXI'. Ως εἰς Ἀντιόχειαν κατὰ Περσῶν ἐλθὼν Ιουλιανός, καὶ περιωρισθεὶς τὸν πώγωνα, τὸν κατὰ τῶν Ἀντιοχέων Μισοπώγωνα διεξήλθε λόγον. 517.
- XXII'. Περὶ τῶν ἐν Δάρφη τῆς Ἀντιοχείας γεγνημένων τῷ παραβάτῃ· καὶ τῆς σοροῦ τοῦ ἀγίου Βασιλίλα καὶ μάρτυρος· καὶ τοῦ ἀγίου Θεοδώρου τοῦ ἀριολογητοῦ. 520.
- XXIII'. Περὶ τῆς γπάτης τῶν Ελληνικῶν χρηστηρίων· καὶ ἀπαριθμησις τῶν κατὰ θεομηνίαν πεπονθότων, ἀτε δὴ περὶ τὰ θεῖα ἔξυβρισάντων. 528.
- XXIV'. Περὶ τοῦ ἐν Πανεάδι τῆς Φοινίκης ἀγάλματος τοῦ Χριστοῦ, δὴ αἴμορόβρους ἀνίδρυσεν. 532.
- XXV'. Περὶ τῆς εἰς Νικόπολιν, ἣτοι Ἐμμαοῦς πηγῆς· καὶ περὶ τοῦ ἐν Ερμουπόλει φυτοῦ τῆς Περσέας, πάθη ἀνίατα θεραπεύοντος τῇ ἐπιδημίᾳ Χριστοῦ. 536.
- XXVI'. Ως τὰ καθ' ἡμᾶς ὁ δυσσεβής σεβέσαι πειρώμενος, καὶ Ιουδαίοις ἀνήκε τὸν ἐν Ιερούλαμψις γεὸν ἀνιστᾶν· καὶ ὅσα παράδοξα τη-